

Behalve op de Zondagen was ontspanning voor den wever iets zeer zeldzaams. De Severus-dag was iets heel bizonders en vormde een uitzondering op deze regel.

Toch was in en rond het wevershuis vaak iets waar te nemen dat op ontspanning leek. Zo zagen wij de schooljeugd: de meisjes met garen ballen, dat waren de kaatseballen; schenkes, bij geit of schaaap uit de knie gehaald, dat waren de hiltjes en spelen met de hiltjes dat was een zeer geliefd spel bij de meisjes.

Wie een elastieke kaatsbal had en dan nog 4 of 6 van die hiltjes die werd tot de beste speelmakkers gerekend en tot vriendin gehouden om toch maar samen (meestal met z'n vieren) te kunnen hiltten.

De meisjes hadden ook toen hun poppenwagen. Die werden gemaakt van platte afgesleten klompen met een paar lege naaiklosjes eronder voor wielen; een touwtje aan de klomp en de wagen liep. De pop was meestal een eigen gemaakte; n'en erpel met een lapje of vodje erom en klaar was de pop.

De jongens vermaakten zich met pijpen stelen, meestal steeltjes van 1 of 2 centimeter lengte, gezocht rond en bij het huis. Dat spel werd genoemd "kremeren". Ook speelde men wel "negenstekkeren" en "tik tak tollen". Al die spelen gebeurden op de vrije grond, buiten.

Het zogenaamde reepen (als hoepelen nog een beetje bekend), was toen voor de weversjeugd een zeer grote liefhebberij. Vaak werd er gehoepeld "in wedstrijd" wie er het eerst aan de Falie of op Koks was en weer terug. De winnaar werd beschouwd als een goede reeper.

Zo zag de wever zijn kinderen, zijn toekomst, opgroeien. En was de weversjongen 11 of 12 jaar, dan was het gedaan met de pret, dan was het op het weefgetouw. Meeverdienen, meehelpen, werken en vaak hard!

Het werk moest soms buiten de gemeente gehaald worden, in Helmond of soms nog verder. Met een zwaren zak op den rug,

waar het geweven goed in zat, op klompen er op uit, met of zonder riemen. Soms zo nat als een kat kwam men in het kattenland aan, om dan weer met een zwaren zak op den rug terug te keren. Meer dood dan levend kwam men thuis met enkele stuivers in n'en "tesneuzik" gedraaid en wat goed.

De vrouwen van de wevers hadden altijd de handen vol werk, want behalve voor de gewone huishouding had men te zorgen voor het spoelen van de klosjes voor de wevers. Ook als er 's nachts werd geweven: volle klosjes moesten er altijd zijn!

Vele vrouwen hadden gewoon een slavenleven. Ook al was de ooeivaar dicht bij huis, men moest werken en spoelen, bijna dag en nacht. En werd de weversvrouw weer opnieuw moeder, dan werd de buurvrouw te hulp geroepen. Men had enkele vrouwen in Gemert, die dit meer speciaal deden, veelal "ter liefde Gods". Honderden vrouwen moesten lijden door onbeholpenheid en vele vrouwen stierven in het kraambed.

De vrouwen die hier of daar behulpzaam waren bij de geboorte van het weverskind, hebben veel gedaan, veel gewaakt, verzorgd en gezorgd, zeer veel verdiend voor den hemel. Zij hielpen de armsten der armen, zonder eigen roem of eer.

Was het kind 3 of 4 weken oud, dan ging de moeder met enkele buurvrouwen naar de kerk, de zogenaamde Kerkgang doen. Na de H.Mis werd er voor de buurvrouwen bij de moeder koffie geschonken met tweeërlei mik. En al was men nog zo arm: kerkgang en koffie moesten er zijn. Hoe beter de buurvrouwen werden onthaald, hoe mooier tot vreugde der moeder, het kind was!

